

نشریه الکترونیکی

نازده های بیمه ایران و جهان

دو هفته نامه
علمی، حرفه ای
اطلاع رسانی

شماره ۲۰ / نیمه اول آذر ۹۵

مدیر مسئول:

علیرضا محمدعلی

شورای سردبیری:

گروه های پژوهشی

دبیر اجرایی:

مهدی ملایی

www.irc.ac.ir
tazehayebimeh@irc.ac.ir

روابط عمومی و امور بین الملل پژوهشکده بیمه

فهرست مطالب

- ۲.....رشد ارزیابان خسارت مستقل در بازار اسپانیا.....
- ۳.....انفجار موشک فضاپیما خسارت ۱۹۶ میلیون دلاری به بار آورد.....
- ۴.....صندوق‌های حوادث، ظرفیت متناهی از اوراق بهادار بیمه‌ای در سال ۲۰۱۶ ارائه دادند.....
- ۵.....متخصصین اعلام کردند: آینده صنعت در میان بیمه اتکائی و اوراق بهادار بیمه‌ای است.....
- ۷.....شرکت‌های نفتی درباره ریسک آب و هوا سکوت کرده‌اند.....
- ۸.....طرح‌های بازنشستگی با مزایای معین، جریان نقدی منفی ایجاد می‌کند.....
- ۱۰.....تحلیل‌های جدید بر عوامل رشد بازارهای نوظهور متمرکز شده‌اند.....
- ۱۱.....ضرورت مدل‌سازی برای ریسک‌های سایبری.....
- ۱۳.....احتمال عدم افزایش حق بیمه شخص ثالث در سال ۹۶.....

رشد ارزیابان خسارت مستقل در بازار اسپانیا

مدیران ریسک اسپانیا درباره فقدان حمایت از طرف بیمه‌گران زمانی که شرکت‌شان دچار خسارت‌های بزرگ می‌شوند و خدمات پرداخت خسارت مطلوب‌تری را از پذیره‌نویسان طلب می‌کنند، شکایت نموده‌اند.

این شکایت طی سمیناری یک روزه که توسط انجمن مدیریت ریسک اسپانیا برگزار شده بود، اعلام شد. همچنین، در این اظهارنظر مدیران ریسک آمده است که ارزیابان خسارت^۱ نیز گاهی اوقات به نفع بیمه‌گران گام برمی‌دارند زیرا هزینه آنان را شرکت بیمه پرداخت می‌نماید.

در نتیجه، استفاده از ارزیابان خسارت مستقل در بازار اسپانیا رشد داشته است. در برخی موارد دیده شده است که شرکت‌های بیمه، نظر ارزیاب خسارت را وتو می‌کنند.

این مباحث در همایش یک روزه که در آگرا برگزار شد، مطرح شد و مباحث دیگری مانند مدیریت خسارت و روند پرداخت خسارت نیز مورد گفتگو قرار گرفت.

مانوال گاروت^۲ رئیس مدیریت ریسک گروه بیمه ساختمان OHL اظهار می‌دارد: «زمان امضای قرارداد، (بیمه‌گران) حتی ما را برای شام هم دعوت می‌کنند اما زمان ادعای خسارت، هیچ‌کس به داد مشتری نمی‌رسد.»

دیوید گونزالس^۳، مدیر بخش ریسک و بیمه شرکت ساسیر^۴ در این زمینه تبیین می‌کند: «این مسئله که مشتری مرکز توجه راهبردهای بیمه‌گر در مراحل فروش باشد، تبدیل به یک روند شده است اما در زمان وجود ادعای خسارت، توجه به سمت نفع شرکت‌ها متمرکز می‌شود.»

در انتهای این سمینار، اگوستو پرز^۵ رئیس کل آگرا^۶ اعلام نمود که از نظر وی، مشارکت ارزیابان خسارت مستقل حق مشتریان است و این مسئله نباید بیمه‌گران را نگران کند.

برای دسترسی به منبع خبر [اینجا](#) را کلیک کنید.

منبع: کامرشال ریسک یورپ، اکتبر ۲۰۱۶

1. Loss adjuster
2. Manuel Garrote
3. David Gonzalez
4. Sacyr
5. Augusto Perez
6. Igea

نکته:

بیمه خدمتی است که با پرداخت خسارت تکمیل می‌شود. هرچند در بسیاری از موارد خسارتی اتفاق نمی‌افتد اما در هنگام بروز خسارت، نحوه ارزیابی و محاسبه آن کلیدی‌ترین فرآیند خدمات بیمه‌ای است. در این میان وجود ارزیابان خسارت مستقل خیال بیمه‌گذاران را از نحوه ارزیابی و محاسبات صحیح خسارت مطمئن می‌سازد. چنین اطمینانی خود نیازمند یک پیش زمینه اصلی است؛ ارزیابان خسارت نباید به طور مستقیم وابسته به بیمه‌گران باشند. به عبارتی ارزیابی مستقل زمانی معنی پیدا می‌کند که نحوه انتخاب ارزیاب خسارت یا در یک فرایند مشارکتی توسط دو طرف بیمه‌گر و بیمه‌گذار صورت پذیرد و یا نهاد ناظر نقشی را در این زمینه ایفاء کند. تنها با چنین روندی است که بیمه‌گذاران از حفظ منافع حقه خویش اطمینان پیدا می‌کنند.

انفجار موشک فضاپیما خسارت ۱۹۶ میلیون دلاری به بار آورد

خسارت بیمه ناشی از انفجار ماهواره عاموس ۶ که پیش از پرتاب در فلسطین اشغالی، منفجر شد ۱۹۶ میلیون دلار تخمین زده شده است. بر اساس گزارش آرتیمیس، انتظار می‌رود، بیمه‌گران مستقیم و بیمه‌گران اتکائی تا آخر ماه جاری کل مبلغ فوق را پرداخت نمایند. پرداخت‌ها دارای پوشش اختلال در کسب و کار یا خسارت به عواید نبوده و تنها کل مبلغ ماهواره منفجر شده باید پرداخت شود. برای دسترسی به منبع خبر [اینجا](#) را کلیک کنید.

منبع: آرتیمیس، نوامبر ۲۰۱۶

نکته:

بیمه‌های ماهواره یک شاخه تخصصی از بیمه‌های هوایی هستند که از سال ۱۹۶۵ اولین بار توسط بازار بیمه لویدز لندن طراحی شد و از سال ۲۰۰۰ حدود ۲۰ شرکت بیمه در سراسر جهان به صورت مستقیم و سایر شرکت‌ها از طریق انعقاد قرار دادهای اتکایی این پوشش بیمه‌ای را ارائه می‌دهند. این نوع بیمه، پوشش دهنده سه نوع ریسک اصلی است. ریسک راه اندازی ماهواره، ریسک قرار نگرفتن ماهواره در مدار مناسب و ریسک خسارت وارد شده به اشخاص ثالث ناشی از ماهواره یا وسیله پرتاب کننده آن.

صندوق‌های حوادث، ظرفیت متنابھی از اوراق بهادار بیمه‌ای در سال ۲۰۱۶ ارائه دادند

صندوق‌ها و مؤسسات حوادث طبیعی، عمده ظرفیت اوراق بهادار بیمه‌ای را تأمین می‌کنند. این درحالی است که صندوق‌های پوشش ریسک^۱ نیز سهم بازار را در دوره‌های اخیر افزایش داده‌اند. در عین حال، ترکیب جغرافیایی سرمایه‌گذاران در سال ۲۰۱۶ نسبت به سال گذشته بسیار بالا بوده است. بر اساس گزارش ای‌اوان بنفیلد^۲، که کارگزار بیمه اتکائی شرکت واسطه‌گر ای‌اوان^۳ می‌باشد، طی دوازده ماه گذشته، سطح ظرفیت اوراق بهادار بیمه‌ای در سال ۲۰۱۶ از ۴۷ درصد در سال گذشته میلادی به ۵۷ درصد افزایش یافته است.

پس از طیف صندوق‌های حوادث طبیعی اختصاصی^۴، سرمایه‌گذاران نهادی^۵، عمده‌ترین سهم ظرفیت اوراق بهادار بیمه‌ای در سال ۲۰۱۶ را با رقم ۲۰ درصد به خود اختصاص دادند. البته این رقم نسبت به سال گذشته ۱۲ درصد کاهش داشته است. در هر حال، کل سرمایه‌گذاران نهادی و صندوق‌های حوادث طبیعی اختصاصی ظرفیت بسیار بالایی در فضای اوراق بهادار بیمه‌ای در سال جاری میلادی ایجاد نموده است که به ۷۷ درصد رسید که تنها ۲ درصد نسبت به سال ۲۰۱۵ کمتر بوده است.

بر اساس این گزارش، «ادامه کاهش نرخ‌ها سبب کاهش کل ظرفیت به دست آمده از نهادها به ۲۰ درصد شده است.»

برای دسترسی به منبع خبر [اینجا](#) را کلیک کنید.

منبع: ای‌اوان بنفیلد، نوامبر ۲۰۱۶

نکته:

با توجه به روند افزایشی حوادث فاجعه آمیز در جهان و هم‌زمان با نیاز به پوشش بیمه‌ای این حوادث و تحمیل زیان‌های شدید به شرکت‌های بیمه و بیمه‌اتکایی و همچنین کمبود ظرفیت بیمه‌ای برای پوشش تمام این حوادث، اوراق بهادار مرتبط با بیمه طراحی گردید که یکی از انواع کارآمد و معروف آن اوراق بلایای طبیعی می‌باشند. این اوراق علاوه بر ارتباط صنعت بیمه با بازار سرمایه و گسترش ظرفیت

1. Hedge funds
2. AON Benfield
3. AON
4. Dedicated catastrophe fund
5. Institutional investor

بیمه اتکایی در صنعت بیمه به نوعی ابزاری برای تامین مالی و گسترش ذخیره سرمایه ای شرکت‌های بیمه می‌باشد. با توجه به اینکه کشور ما نیز جزء کشورهای بلاخیز به لحاظ وقوع حوادث فاجعه آمیز می‌باشد و همچنین با توجه به محدودیت دسترسی به بیمه‌های اتکایی خارجی به نظر می‌رسد انتشار این اوراق می‌تواند ظرفیت بیمه ای کشور را تا حد زیادی گسترش دهد.

پروفسور لویزه استاد و رئیس بخش اقتصاد دانشگاه ژنو که متخصص بحث اوراق بهادار سازی ریسک‌های بیمه‌ای است و به عنوان سخنران در بیست و سومین همایش ملی و نهمین همایش بین‌المللی بیمه و توسعه حضور داشت، معتقد است اوراق قرضه حوادث فاجعه آمیز نمونه مطلوبی است که می‌تواند ارتباط بین نظریه‌های اقتصادی و بخش عملیات اقتصاد را نشان دهد. از نظر ایشان اوراق بهادار سازی، فضا را برای ورود جدی‌تر به بازارهای مالی فراهم می‌کند و این امر بهترین گزینه جهت کمک به صنعت بیمه کشورهاست.

متخصصین اعلام کردند: آینده صنعت در میان بیمه اتکایی و اوراق بهادار بیمه‌ای است

چالش‌ها و موانع فراوان پیش‌روی بیمه‌گران مستقیم و اتکایی جهان بدین معناست که نیازهای بازار با سرعت بیشتری نسبت به قبل در حال تغییر است و آینده صنعت جایی میان الگوی سنتی و جایگزین‌های مدرن‌تر خواهد بود.

این سخن جان چارمن^۱، رئیس شرکت بیمه‌گران و اتکایی برمودایی، اندورنس اسپشالتی هولدینگ^۲ است که در همایش بیمه ملی کانادا مطرح شد. وی بر نیاز به نوآوری و تکامل بازار بیمه مستقیم و اتکایی به منظور تحقق نیازهای فزاینده کشورها تأکید نمود.

وی می‌افزاید: «فکر می‌کنم نظر بنده برای آینده صنعت این باشد که ما قادر نخواهیم بود تا بیمه‌گر و بیمه‌گر اتکایی سنتی باقی بمانیم. ما باید راهی برای تکامل هر چه سریع‌تر آن نسبت به آنچه طی ۴۰۰ سال گذشته انجام داده ایم، پیدا کنیم.»

سرمایه‌گذار اوراق بهادار بیمه‌ای به طور فزاینده‌ای به دنبال دسترسی به کسب و کار مرتبط با بیمه و اتکایی به صورت مستقیم است تا بتواند از چرخه ریسک، بیشترین و بهترین بازده، تنوع و کارکرد را

1. John Charman

2. Endurance Specialty Holdings Ltd.

بهره‌برداری نماید.

در عین حال، با افزایش خطوط خاکستری میان سرمایه سنتی و جایگزین، عمده شرکت‌های بیمه و اتکائی جهان به نوعی با اوراق بهادار بیمه‌ای کار می‌کنند مانند بیمه‌اتکائی وثیقه‌ای^۱، کسب و کار واگذاری^۲، اوراق قرضه حوادث، و اوراق سایدکار حمایتی^۳ غیره.

وی در ادامه یادآور شد که دلیل اینکه راه کار فوری و نهایی، اوراق بهادار بیمه‌ای نیست و چیزی میان اوراق بهادار بیمه‌ای و بیمه اتکائی سنتی است، به علت رابطه طولانی مدت بیمه‌گران اتکائی با شرکت‌های بیمه واگذارنده و نیز معنای بالقوه در عبارات قراردادهاست^۴.

چارمن در ادامه اینطور شرح می‌کند که «نمی‌خواهم نقد کنم اما از منظر پوشش، بازار سرمایه جایگزین تمایل دارد گاهی سیاه باشد و گاه سفید که این مسئله مشکل ساز خواهد شد اما این موضوع در بازار سنتی وجود ندارد.»

تنها در دوره‌های اخیر است که اوراق بهادار بیمه‌ای، نیرویی تأثیرگذار در فضای بیمه و اتکائی پیدا نموده است اما با ادامه رشد آن و دسترسی مستقیم به ریسک، بیشتر مورد استقبال قرار گرفته و به عنوان یک سطح دارایی^۵ پذیرفته شده است.

تنها زمان به ما نشان خواهد داد که بیمه اتکائی و اوراق بهادار بیمه‌ای کدامیک بهتر عمل خواهند نمود. برای دسترسی به منبع خبر [اینجا](#) را کلیک کنید.

منبع: آرتیمیس، نوامبر ۲۰۱۶

نکته:

به‌طور کلی نمی‌توان بین بیمه اتکایی سنتی و استفاده از اوراق بهادار بیمه‌ای برای انتقال ریسک شرکت‌های بیمه یکی را انتخاب کرد و بر دیگری ارجحیت داد. این دو ابزارهایی برای انتقال ریسک شرکت‌های بیمه هستند که نه تنها هیچ کدام بر دیگری برتری ندارد بلکه هر دو آنها در جای خود مفید و کاربردی هستند. در مواردی که هدف انتقال ریسک‌هایی است که به‌طور نامتعارف و فاجعه‌آمیز بزرگ نیستند، بهتر است از بیمه‌های اتکایی استفاده شود و شرکت‌های بیمه درگیر فرآیند پیچیده انتشار اوراق بهادار

1. Collateralized reinsurance
2. Retrocessional business
3. Sidecar
4. Contractual wordings
5. Asset class

نشوند. اما در جایی که هدف انتقال ریسک بزرگی مانند ریسک حوادث فاجعه‌آمیز است، استفاده از اوراق بهادار راه حل بهتری است زیرا علاوه بر اینکه ریسک بزرگ را از داخل صنعت بیمه به بیرون انتقال می‌دهد، ریسک نکول طرف قرارداد اتکایی در هنگام وقوع چنین حادثه‌ای را نیز ندارد. همچنین در مواردی که به دلیل بزرگی ریسک هیچ شرکت اتکایی حاضر به قبول آن نیست، انتشار اوراق بهادار بیمه‌ای و انتقال ریسک به بازار سرمایه می‌تواند یک راه حل جایگزین باشد. بنابراین می‌توان گفت در حالت کلی هیچ کدام از این ابزارها بر دیگری ارجحیت ندارد و هر کدام در جای خود می‌تواند مفید واقع شود.

شرکت‌های نفتی درباره ریسک آب و هوا سکوت کرده‌اند

شرکت بزرگ نفتی، به سرمایه‌گذاران نسبت به اثرات وسایل نقلیه الکترونیکی و انرژی‌های تجدیدپذیر بر کسب و کار آنان، شفافیت نشان نمی‌دهند. بر اساس گزارش اینفلوئانس مپ^۱، شرکت‌های بزرگ نفتی مانند BP، شل^۲ و توتال^۳ یا سکوت کرده‌اند یا درباره اثرات انرژی‌های تجدیدپذیر شفاف عمل نمی‌کنند. در این تحلیل، شرکت‌های اکسان^۴، آکسیدنتال^۵ و شوران^۶ به دلیل عدم شفافیت، عدم تمایل و لابی منفی علیه سیاست آب و هوایی، نمرات بسیار نامطلوبی را کسب نمودند.

رئیس بخش مدیریت سرمایه‌گذاری، مریم امی^۷ در این رابطه اظهار داشت: «ما معتقدیم که شرکت‌های بزرگ نفت و گاز می‌توانند نقش مثبت و راهگشایی در انتقال به اقتصاد کم کربن^۸ داشته باشند. به همین دلیل، ما باید بتوانیم به طور جمعی در رابطه با چالش‌های تحقق اهداف جهانی آب و هوایی کار کنیم.» این گزارش نشان می‌دهد که شرکت‌های نفتی به طور اغراق‌آمیزی به نیاز آتی به محصولات پتروشیمی در صنعت حمل و نقل جاده‌ای اشاره می‌نمایند. این صنعت بیش از ۳۵ درصد از درآمد خالص این شرکت‌ها را دربر می‌گیرد.

بر اساس طرح آب و هوایی نفت و گاز که در آن رؤسای اجرایی ۱۰ شرکت بزرگ نفت و گاز با هم به

1. influenceMap
2. Shell
3. Total
4. Exxon
5. Occidental
6. Chevron
7. Meryam Omi
8. Low carbon economy

همکاری در زمینه کاهش گازهای گلخانه‌ای می‌پردازند، متعهد شده‌اند تا در زمینه فن آوری کم کربن سرمایه‌گذاری نمایند.

اما برخی از اعضا علیه این نوع تلاش‌ها برای اجرای مقررات مبتنی بر علم و قیمت‌گذاری کربن لابی منفی انجام داده‌اند.

برای دسترسی به منبع خبر [اینجا](#) را کلیک کنید.

منبع: اکچوئری، نوامبر ۲۰۱۶

نکته:

درآمدهای عملیاتی و جریان نقدینگی حاصل از شرکت‌های نفتی تا حد زیادی تحت تاثیر شرایط آب و هوایی می‌باشد. دمای هوا در برخی موارد گرمتر و در برخی موارد سردتر از حد نرمال می‌شود که این امر منجر به نوسان در مصرف برق و گاز طبیعی نسبت به حد نرمال می‌شود و این موضوع به دلیل واریانس تقاضای مصرف‌کننده برای انرژی بوده و در شرایط مختلف آب و هوایی مطرح می‌شود.

از طرفی این نوسانات دمایی غالباً منجر به نرخ بالای مصرف شاخص‌های انرژی شده که پیامد آن سهم بالای بخش انرژی در انتشار گازهای گلخانه‌ای، از یکسو و وابستگی اقتصاد برخی از کشورها به نفت و گاز، از سوی دیگر، اولویت بالایی را در تدوین استراتژی‌ها و سیاست‌های کاهش انتشار، تطبیق و اقدامات اجرایی در قبال پدیده تغییر آب و هوایی به بخش انرژی داده است.

برای تدوین استراتژی ملی بایستی ابتدا موانع موجود بررسی شده، سپس قوانین لازم در بخش قانونگذاری برای رفع این موانع تهیه شوند که عمده استراتژی‌های بخش انرژی به رفع موانع در استفاده کارآمد از نهادهای انرژی، تکنولوژی‌های نوین در شبکه تولید و مصرف نهادهای انرژی معطوف می‌گردد.

طرح‌های بازنشستگی با مزایای معین، جریان نقدی منفی ایجاد می‌کند

صندوق‌های بازنشستگی با مزایای معین^۱ که در واقع مزایای تجارت می‌کنند، سبب شده‌اند تا ۵۷ درصد از طرح‌ها دچار جریان نقدی^۲ منفی شود. این رقم در سال گذشته میلادی، ۵۰ درصد بوده است که این افزایش ۱۰ درصدی در پرداخت‌ها به دلیل آن است که افراد از آوریل ۲۰۱۵ آزادانه‌تر از مزایای

1. Defined-benefit pension scheme
2. Cash flow

بازنشستگی بهره‌مند می‌شوند.

دیگر عامل، کاهش ۱۵ درصدی در مزایای کسب شده به دلیل پایان طرح بوده است که در نهایت سبب کاهش متعلقات^۱ در آینده می‌گردد.

هایمنز رابرتسون^۲، رئیس مشاوره شرکت جان هچت^۳، اظهار می‌دارد: «۵۷ درصد از طرح‌های بازنشستگی با مزایای معین در وضعیتی هستند که نیاز دارند تا به عنوان اولویت خود درآمذزایی داشته باشند. در صورتی که نتوانند راه کارهای درآمذزایی را به روشنی به کار بندند، در ریسکی واقعی دچار می‌شوند که باید دارایی بفروشند تا بتوانند پرداخت‌های مستمری بازنشستگی خود را به انجام برسانند. و زمانی که صندوق مجبور به فروش دارایی در این رکود بازار شوند، خود را گرفتار گرداب خواهند نمود زیرا سهم بالایی از دارایی پایه^۴ آنان باید برای پرداخت مزایا فروخته شود. در نهایت، باقی مانده صندوق نیز قادر به برگشت پس از بهبود بازار نخواهد بود.»

بنابراین، اهمیت طرح ریزی برای جریان نقدی بسیار حائذ اهمیت است.

برای دسترسی به منبع خبر [اینجا](#) را کلیک کنید.

منبع: اکچواری، نوامبر ۲۰۱۶

نکته:

برنامه‌های مزایای معین عموماً در یکی از سه دسته "سنتی"، "پیوندی"^۵ یا "مختلط"^۶ طبقه‌بندی می‌شوند. طرح مزایای معین سنتی، برنامه مزایای معین است که مزایای آن به واسطه یک فرمول به دستمزد یا حقوق اعضا، مدت خدمت و سایر عوامل مرتبط می‌شود. طرح‌های مزایای معین پیوندی؛ یک نوع برنامه مزایای معین است که مزایای آن بسته به نرخ بازدهی دارد که به مشارکت‌ها تعلق می‌گیرد. این نرخ بازده توسط قوانین برنامه تعیین می‌شود و مستقل از بازدهی واقعی هر یک از دارایی‌های پشتیبان^۷ (شامل ثابت، شاخص دار بر اساس یک بازار مبنای بر اساس رشد حقوق و مزایا و...) است و یا بر مبنای بازده احتمالی هر یک از دارایی‌های پشتیبان و بازده حداقل تضمین شده که توسط قوانین برنامه مشخص

1. Accrual
2. Hymans Robertson
3. John Hatchett
4. Base asset
5. Hybrid
6. Mixed
7. Supporting Assets

می‌شود، محاسبه می‌گردد و همچنین طرح‌های مزایای معین مختلط نوعی برنامه مزایای معین است که دو جزء مجزای مشارکت معین و مزایای معین دارد، اما بخشی از یک برنامه محسوب می‌گردند.

تحلیل‌های جدید بر عوامل رشد بازارهای نوظهور متمرکز شده‌اند

در سال ۲۰۱۶، رشد بازارهای نوظهور به طور عمده نسبت به متوسط بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۵ کاهش داشته است. بر اساس گزارش PwC، عواملی مانند اقتصادی متنوع، سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها و مهارت‌ها و کنترل سطوح وام، عوامل کلیدی رشد در این بازارها اعلام شده است. سرمایه‌گذاری، آموزش و ثبات اقتصاد کلان در رشد بازارهای نوظهور نیز بسیار حیاتی بوده است. این گزارش که به تحلیل پنج عامل رشد کلیدی در بازارهای نوظهور می‌پردازد، این عوامل را نسبت به رشد سرانه تولید ناخالص ملی واقعی از سال ۲۰۰۰ ارزیابی می‌نماید.

جان هاکسورث^۱، کارشناس ارشد اقتصادی PwC در این باره اظهار می‌دارد: «شرایط نامطلوب جهانی، کاهش سرعت اقتصاد چین و رکود عمده در قیمت‌های کالا^۲ از سال ۲۰۱۴ به کاهش رشد در بازارهای نوظهور را در سال‌های اخیر سبب شده است. با این پیش‌بینی که قیمت کالا نسبت به سطح میانه سال ۲۰۱۴ کاهش داشته باشد و نرخ رشد اقتصاد چین به رکود خود ادامه دهد، رشد بازارهای نوظهور مقهور وضعیت فعلی خود تا پنج سال آتی خواهد بود. تجربه‌ای که طی ۱۵ سال اول قرن حاضر وجود نداشته است.»

نتایج کلی گزارش PwC به شرح ذیل است:

- سرانه اولیه تولید ناخالص ملی: رابطه منفی معناداری میان سطوح اولیه در آمد متوسط در یک اقتصاد و رشد سرانه تولید ناخالص ملی وجود دارد.
- سرمایه‌گذاری: سرمایه برای سرمایه‌گذاری به عنوان سهمی از تولید ناخالص ملی، یکی از عوامل عمده رشد از سال ۲۰۰۰ بوده است.
- آموزش: آموزش مقطع متوسطه نیز یکی از عوامل رشد بوده است.
- وام دولتی: در این بررسی، رابطه منفی میان وام دولت و رشد یافت شد اما اثر آن نسبت به دیگر متغیرها کمتر بوده است.

1. John Hawksworth
2. Commodity price

- صادرات محصول: تقاضای عمده و قیمت‌های بالای کالا در ۱۵ سال گذشته اثر مثبتی بر رشد در بازارهای نوظهور داشته است.
برای دسترسی به منبع خبر [اینجا](#) را کلیک کنید.

منبع: پی‌دابلیوسی، نوامبر ۲۰۱۶

نکته:

کشورهای دارای اقتصاد نوظهور هم‌اکنون ۴۰ درصد کل ذخایر ارزی جهان را در اختیار دارند. از اقتصادهای نوظهور به‌طور مشخص می‌توان به چین، هند، برزیل، روسیه و آفریقای جنوبی اشاره کرد که به رقبای اصلی کشورهای غربی و ژاپن تبدیل شده‌اند. بازارهای نوظهور به وسیله رشد بالای اقتصادی و بهبود ساخت‌های قانونی و فیزیکی، نقش عمده‌ای را در اقتصاد جهانی بازی می‌کنند. رشد ضعیف اقتصادی در اغلب بازارهای نوظهور به‌طور همزمان می‌تواند رشد جهانی را تحت تاثیر قرار دهد و همچنین موجب نگرانی‌هایی نسبت به تحقق اهداف برنامه‌های جهانی همچون کاهش فقر و رفاه عمومی گردد. رشد در بازارهای نوظهور توسط عوامل متعددی تعیین می‌گردد اما سرمایه‌گذاری، آموزش و ثبات در اقتصاد کلان از مهمترین عوامل به‌شمار می‌آیند. با نگاه به آینده می‌توان گفت که رشد بلندمدت در بازارهای نوظهور وابسته به تنوع‌بخشی، افزایش سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها و آموزش مردم با مهارت‌های موردنیاز در اقتصاد رقابتی جهان امروز است که می‌بایست مورد توجه قرار گیرد.

ضرورت مدل‌سازی برای ریسک‌های سایبری

شرکت‌ها با مدل‌سازی^۱ می‌توانند به درک بهتر ریسک سایبری^۲ خود و تولید بیمه سایبری اثربخش و برنامه‌های مدیریت ریسک نائل آیند. بر پایه تحقیق مدیریت ریسک مارش^۳، ریسک سایبری در میان ریسک‌های مهم شناسایی شده است. شرکت‌ها با ریسک‌های سایبری دیرینه مانند نقض اطلاعات^۴، سرقت سایبری^۵ و ریسک شهرت^۶ همواره با چالش روبرو بوده‌اند. و بسیاری از سازمان‌ها با ریسک‌های نوظهور مانند اخاذی سایبری^۷، بدافزارها جاسوسی^۱ و توقف در کسب و کار^۲ در نتیجه از کارافتادن

1. Modeling
2. Cyber risk
3. Marsh
4. Data breach
5. Cyber theft
6. Reputational risk
7. Cyber extortion

فن آوری‌ها دست و پنجه نرم می‌کنند.

عموماً، بروز رویدادهای سایبری برای هر کسب و کاری غیرقابل اجتناب است. بنابراین، مدل‌سازی و نقشه‌برداری از ریسک‌های سایبری خاص به منظور کاهش آنها، بسیار حائز اهمیت است.

مت‌الن^۳، مدیر مشاور ریسک مارش معتقد است که روند مدل‌سازی ریسک سایبری دارای اشکالات مختلف است اما اغلب شامل طراحی سناریو^۴ می‌گردد. با خلق یک سناریو از یک رویداد احتمالی، یک شرکت می‌تواند ببیند چطور یک ریسک می‌تواند شکل بگیرد و بر سازمان اثر بگذارد. در عوض، این مدل‌ها اطلاعات ارزشمندی ارائه می‌دهند مانند هزینه بالقوه یک رویداد سایبری که نیاز به ارائه راه‌کارهای مدیریت ریسک سایبری را می‌طلبد.

مدل‌سازی می‌تواند افق‌هایی را برای شرکت‌ها روشن سازد که به آنها در تصمیم به خرید بیمه مناسب کمک کند مانند داشتن یک رویکرد کلی‌نگر^۵ به ریسک‌های سایبری در کل برنامه بیمه یک شرکت. باب پارسی^۶، مدیر محصولات سایبری مارش پیشنهاد می‌دهد، با وجود آنکه بیمه‌گران اموال و حوادث حاضر به ارائه پوشش برای برخی ریسک‌های سایبری هستند، سه شکل از پوشش، هماهنگی کامل با هم دارند. «بازارهای بیمه سایبری به گسترش و بهبود گزینه‌های انتقال ریسک پیش‌روی شرکت‌ها کمک می‌نماید مانند برخی موارد که مستقیماً به خسارت و بیمه مسئولیت مرتبط هستند.»
برای دسترسی به منبع خبر [اینجا](#) را کلیک کنید.

منبع: مارش، نوامبر ۲۰۱۶

نکته:

یکی از وظایف اساسی مدیریت ریسک شرکت‌هایی که با ریسک‌های بزرگ و پیچیده مواجه هستند، مدل‌سازی ریسک آن شرکت است تا از خسارت‌ها و آسیب‌های احتمالی در آینده باخبر شده و راه‌کار مناسب برای مدیریت آن ریسک‌ها اتخاذ نمایند. ریسک‌های سایبری از این دسته از ریسک‌ها هستند که هر ساله خسارات زیادی را متوجه شرکت‌ها و سازمان‌ها کرده است و این روند رو به افزایش است. مدل‌سازی این ریسک‌ها به دلیل نوپا بودنشان و گستره وقوعشان به طور مطلوب اتفاق نیافتاده است.

1. Ransomware
2. Business interruption
3. Mat Allen
4. Scenario planning
5. Holistic
6. Bob Parisi

مدل‌سازی این ریسک‌ها با ایجاد نگرش و بینش عمیق مدیریت نسبت به ریسک‌هایی که شرکت را تهدید می‌کند و همچنین اثرات اقتصادی که بر کسب و کار شرکت در بازار رقابتی امروزی می‌گذارد، مدیران را تشویق به اتخاذ یک رویکرد سیستماتیک برای افزایش استحکام ریسک‌پذیری در حد مطلوب و در ادامه تحت پوشش بیمه‌ای قراردادن برخی از این ریسک‌ها می‌کند. خوشبختانه شرکت‌های مطرح بیمه‌ای در دنیا با ورود به این حوزه و تحت پوشش قرار دادن این ریسک‌ها گام‌های مهمی برداشته‌اند. در ایران نیز مطالعات اولیه در این زمینه انجام شده است و از یک طرف شرکت‌ها و سازمان‌هایی که با این ریسک‌ها مواجه هستند به دنبال مدیریت هرچه بهتر آن برآمده‌اند و از طرف دیگر شرکت‌های بیمه نیز به این صحنه ورود پیدا کرده‌اند و امیدواریم در آینده‌ای نزدیک شاهد ارائه بیمه‌نامه‌های مناسب در این زمینه از طرف شرکت‌های بیمه باشیم.

احتمال عدم افزایش حق بیمه شخص ثالث در سال ۹۶

رئیس کل بیمه مرکزی با بیان اینکه درخواست ما از قوه قضاییه این است که نرخ بیمه شخص ثالث در سال ۹۶ افزایش نیابد، گفت: اگر هم قرار باشد افزایشی اعمال شود، بسیار جزئی خواهد بود.

عبدالناصر همتی در خصوص تعیین نرخ بیمه شخص ثالث در سال ۹۶ گفت: تغییر در نرخ بیمه شخص ثالث بستگی به تشخیص قوه قضاییه دارد؛ ولی با توجه به اینکه نرخ تورم اکنون خیلی پایین است، به نظر نمی‌رسد افزایشی در این زمینه داشته باشیم.

رئیس کل بیمه مرکزی افزود: درخواست ما از قوه قضاییه این است که نرخ بیمه شخص ثالث در سال آینده افزایش نیابد و اجازه داده شود تا صنعت بیمه بتواند خود را در رشته شخص ثالث احیا کند.

وی تصریح کرد: اگر تصمیم قوه قضاییه بر افزایش نرخ بیمه شخص ثالث باشد که مورد احترام ما است، طبق قانون جدید بیمه نیازی نیست که در ۵ سال آینده مردم الحاقیه تهیه نمایند، چراکه صندوق خسارت‌های بدنی مابه‌التفاوت خسارت‌های بیمه را پرداخت خواهد کرد.

منبع: خبرگزاری مهر

نکته:

بر اساس قانون بیمه اجباری خسارات وارد شده به شخص ثالث در اثر حوادث ناشی از وسایل نقلیه، به منظور حمایت از زیان دیدگان حوادث ناشی از وسایل نقلیه، خسارت‌های بدنی وارد به اشخاص ثالث که به علت شرایطی از جمله فقدان یا انقضای بیمه نامه، بطلان قرارداد بیمه، شناخته نشدن وسیله نقلیه مسبب حادثه، کسری

پوشش بیمه نامه ناشی از افزایش مبلغ ریالی دیه قابل پرداخت نباشد توسط صندوق مستقلی به نام "صندوق تامین خسارت‌های بدنی" جبران می‌شود. صندوق مجاز است موجودی نقدی مازاد خود را نزد بانکهای دولتی سپرده‌گذاری و یا اوراق بهادار بدون خطر (ریسک) خریداری کند مشروط بر آنکه سرمایه‌گذاری‌های مذکور به نحوی برنامه‌ریزی شود که همواره امکان انجام تعهدات صندوق وجود داشته باشد.